

KOSTEL JEŽÍŠE KRISTA VE ZHOŘELCI

ARCHITEKT	Otto Bartning (1883 – 1959)
DOBA VZNIKU	1936 /37
ADRESA	Görlitz, Diesterwegplatz 1
PROHLÍDKA	po bohoslužbě, ne 10 hodin
INFORMACE	www.topomomo.eu

Ten, kdo při návštěvě kostela Ježíše Krista (Christuskirche) ve Zhořelci–Rauschwalde očekává malebný venkovský kostelík, bude zklamán. Vzhled kostela, který Otto Bartning postavil krátce před začátkem druhé světové války jako věčně–moderní svatostánek, působí přísným dojmem: Mohutný kostel, který se dodnes zachoval v původním stavu, je svědectvím funkcionalistické střidmosti.

Vysoká budova, která stojí naproti malému náměstíčku s pomníkem padlých, irituje také neobvyklou severojižní orientací a jižně otočenou zvonící. Ještě dnes není kostel plně integrován do přílehlé příměstské zástavby: Na západní straně k němu přiléhá uzavřené stromořadí a pohled se otevírá do okolí.

Obecní farář v Rauschwalde začal již brzy s přípravou projektu nového kostela. Nakonec své plány prosadil a získal pro ně Otto Bartninga, který jejich realizaci převzal po nenadálé smrti vratislavského architekta Hermannu Wahlicha, který se o církevní obec původně staral. Otto Bartning již v té době patřil k elitě německých architektů. Byl členem Svazu německého díla (Deutscher Werkbund) a od roku 1946 jeho prezidentem. Na začátku dvacátých let vyvinul ve spolupráci s Walterem Gropiem základní koncepci výmarského Bauhausu. Co se týká církevní architektury, je Otto Bartning jednou z nejvýznamnějších postav a společně s Dominikem Böhmem patří k hlavním tvůrcům moderních církevních staveb výmarské doby. Navrhl například dodnes zachovaný osmiosý kostel v severočeském Kořenově (1909), který se nachází mezi Tanvaldem a Harrachovem, a také církevní komunitní centrum »Lutherburg« se společenskou budovou, kostelem a farou v Novém Městě pod Smrkem (1911–1912). Na konci dvacátých let působil jako profesor na Státní vysoké škole architektury, výtvarného umění a řemesel ve Výmaru.

Kostel Ježíše Krista, který se díky členění střešních ploch podobá bazilice, odráží navenek modernistickou věcnost. Omítnutá kostelní fasáda, ke které na východní straně přiléhá vstupní hala, je rozčleněna horizontálními okenními pásy a malými otvory. Na západní straně kostela, která je odvrácená od náměstí, naproti tomu prosvětlení prakticky chybí. Na jihovýchodní straně kostela, mimo podélnou osu budovy, přiléhá ke kostelu zvonice s čtvercovým půdorysem a špičatou přilbicí, která zřetelně přečnívá hřeben hlavní střechy.

Bíle omítnutý interiér hlavní lodi přejímá strohost vnější fasády. Na severní straně se nachází lehce vyvýšený oltář s keramickou křtitelnicí od Heinze Grunwalda. Tmavý strop je obložen dřevem. Navzdory redukovanému prosvětlení a jednoduché výzdobě působí interiér kostela příjemně světlým dojmem.

Otto Bartning navrhl také řadu obytných a obchodních domů, sídlišť, průmyslových a administrativních budov v Berlíně, Hamburku, Jeně nebo Düsseldorfu. Po druhé světové válce se podílel na nouzovém církevním programu Evangelické církve a vyvinul v této souvislosti modulární církevní stavby z prefabrikovaných částí, jako např. nový kostel Zionskirche v Kasselu.

V rámci nouzového církevního programu navrhl Otto Bartning v Horní a Dolní Lužici také Lutherův dům (Lutherhaus) v Hoyerswerdě, kostel Johanna Sebastiana Bacha (Johann–Sebastian–Bach–Kirche) ve Forstu u Chotěbuzi (Lužice) a kostel Gustava Adolfa (Gustav–Adolf–Kirche) v Lodenau u Niesky.

V kostele Ježíše Krista v Görlitz–Rauschwalde je každou neděli v 10 hodin sloužena mše svatá. Návštěva kostela je však možná i po předchozí domluvě.

www.topomomo.eu

